

EVANGELIZÁCIÓ

Varga István evangélista
Ságvár, 2013. 05. 12.

Uram, hálát adunk Neked, a mai napon, hogy itt lehetünk, együtt lehetünk, az Úr Jézus Krisztus nevében. Azt mondd az Igédben, hogyha ketten-hárman egybejöttök az én nevemben, ott vagy közöttünk. Köszönjük ma a jelenlétedet!

Köszöntünk drága Szent Szellem, hogy megnyilvánulsz közöttünk a Szellemed által, s a mai napon jelek és csodák fognak történni. Köszönjük Atyám, hogy tanítasz bennünket, és kijelentést adsz az Igéből, hogy növekedhessünk, hogy megismerhessük még jobban a Te Igédet, és kijelentést vehessünk a mai napon.

Köszönjük a jeleket, a csodákat, a megértéseket. Kiárasztjuk a Szent Szellem erejét az egész településre, és megtörjük a sötétség minden fogva tartó erejét a Krisztustól kapott hatalomnál fogva. Levágjuk az ellenség minden visszatartó erejét, ami visszatartaná az üdvösségtől az embereket.

Követeljük az itt ülő emberek számára mindazt, amit a Krisztus a kereszten megszerzett, az örök életet és a benne lévő minden áldásokat. Köszönjük Atyám a mai napon a szent kenetet, a szent jelenlétedet, a szent Igédet, amelyben van minden erő, minden hatalom. Köszönjük Atyám, és hálát adunk Neked, mert tiéd az ország, tiéd a hatalom, tiéd a dicsőség mennyen és földön örökkön-örökké. Ámen. Hallelúja!

Dicsőség legyen az Úrnak. Van valaki, aki esetleg ma van köztünk először? Isten Igéje az igazság. Megnézünk egy-két dolgot, amit Isten Szelleme felhoz. Isten Igéje a mi szellemi táplálékunk. Az ember felépítése: szellem, lélek és test. Tehát *hármás felépítésben* élünk. A következő Ige jutott eszembe, miközben a pásztorotok szólt.

3János 1,1-2.

1. A presbiter a szeretett Gájusnak, akit én igazán szeretek.

2. Szerettem, mindenek felett azért imádkozom, hogy gyarapodhassál és jó egészségben légy, mint ahogy a lelked is gyarapodik.

Ez egy csodálatos igevers. Isten akaratát sokan vonják kétségbe, hogy vajon akarja-e Isten, hogy gyarapodjunk, akarja-e, hogy növekedjünk, akarja-e, hogy jó egészségben járjunk? Itt világosan beszél Istennek az Igéje.

Akkor már vén János volt, amikor ezt írta. Ő volt Krisztusnak a legfiatalabb tanítványa, és talán ő értette meg legjobban, hogy Isten *mennyire szereti őt*? A Péter azzal dicsekedett, hogy ő mennyire szereti az Urat. És tudjuk, hogy amikor jött a próba, akkor elbukott a próbán, ő volt az, aki megtagadta. János sosem dicsekedett vele, hogy ő mennyire szereti Jézust, ő mindig arról beszélt, hogy Jézus *mennyire szereti őt*.

Nagyon csodálatos, mert nekünk is tudni kell, hogy *Jézus szeret bennünket*. Jézus abszolút nem szerette jobban Jánost, mint az összes többi tanítványt. Ezt egyedül csak János állította magáról, hogy ő az a tanítvány, akit Jézus szeret.

Senki más nem említette, senki más nem mondta, hogy őt a Jézus szereti. Ebből vegyünk ma kijelentést, mert Jézus *mindannyiunkat szeret*, mert Istennél nincsen személyválogatás, Istennek nincsenek kedvenckéi. Istennek mi vagyunk a kedvenckéi, te vagy a kedvence.

Tehát ott kezdtem, hogy szellem, lélek és test vagyunk. Itt az Írás szerint a *lelked is gyarapodik*. Ezt talán nem sokan értik. Főleg azok nem értik, akik nem tudják, mi a különbség a szellem és a lélek között. Gondolom itt, ebben a teremben ilyen nem ül, de nem árt, ha ezt azért tisztázzuk, mert fogtok találkozni ilyenekkel.

Olyat is ír a Biblia, hogy majd elérjük a *léleknek az üdvösségét*. És akkor hogy lehet ez? Az üdvösséget nem azonnal kapjuk? Nem, a lélek üdvösségét azt nem az újjászületéskor kapjuk. Mert mi a lélek? Az érzelmeinknek, akaratunknak az összessége. A lélekhez tartozik az elménk, a gondolkodásunk, az érzékszerveink. És bizony ezzel nekünk kell *foglalkoznunk*.

Ami újjá van születve, az a szellemünk. Ma Sanders pásztor erről prédikált, hogy egyszerűen új teremtetések lettünk. Azt, hogy jó dolgunk legyen, ahhoz először a szellemünknek élő kapcsolatba kell kerülni Istennel.

Ezért vagyunk itt ma is, hogyha jöttök volna újak. Mert ha találkoztok olyanokkal, akik még nem ismerik Istent, akkor a legfontosabb dolog az, hogy a szellemünk élő kapcsolatba kerüljön Istennel. Ehhez *újjá kell születnünk*. Az újjászületés nem fizikai.

Ez egy materialista világ, általában materialista világra tanítják a diákokat. Minket is így tanítottak, és mindaz, ami nem látható, nem megfogható, matematikai, vagy biológia, vagy fizikai képletekkel nem bizonyítható, azt úgy gondolják, hogy az nem is létezik.

Tehát egyszerűen tudnunk kell azt, hogy a szellemünknek *élő kapcsolatba* kell kerülni Istennel. Mindannyiunknak, mikor elértük az úgymond nagykorúságunkat, akkor az Ádám bűne miatt, a szellemünknek megszűnik az élő kapcsolata Istennel. Ez nem azért van, amit tettünk, hanem Ádámnak a bűne miatt. Már akkor a *bűn természete* van az emberben, amikor megszületik, mert ezt örököltük Ádámtól.

Nagyon sok ember úgy gondolja tévesen, hogy a jó cselekedetei fogják majd őt üdvözíteni. Isten majd el fogja bírálni, hogy mennyire volt jó, vagy rossz ember. Ha Isten mércéje szerint nézzük, akkor mindenki elbukott.

Ha megnézzük a Lukács 18. részében a gazdag ifjúnak a történetét, ott a gazdag ifjú azt kérdezte, hogy én mit tegyek, hogy *elnyerjem az örök életet*, hogy üdvözüljek. Azt kérdezte, hogy ő mit csináljon? Ószövetségről volt szó még akkor.

Mondta Jézus, hogy mit tegyen. Erre azt felelte, hogy ezeket a parancsokat mind megtartom. Jézus azt mondta, hogy van még egy fogyatkozásod. Add el mindenedet, add a szegényeknek, és gyere, kövess engem. Itt rögtön *elbukott* a teszten.

Isten nem a pénzét akarta, nem a gazdagságát akarta, hiszen Ő adta neki. Hanem volt egy teszt, volt egy problémája, ami mindenek előtt volt, az a pénz. Tanítványok is pánikba estek, mert mikor ez elhangzott, Péter megkérdezte Jézust, hogy akkor ki üdvözülhet?

Hát, ha akit Jézus nagyon megkedvelt, nem nyerhet örök életet, akkor ki mehet be a mennyek országába, ki üdvözülhet? Jézus mondta, hogy embereknek lehetetlen, de Istennek minden lehetséges!

Ez arról szól, hogy egy *Megváltóra van szükséged*, mert a saját erőfeszítésedből egyikünk sem tud bemenni Isten országába. Ezt kell megértetni az emberekkel, mert a vallásos mentalitás, a *vallásos gondolkodás* ezt nagyon nehezen tudja elfogadni.

Én magamból indulok ki, mert biztos eltelt 3-4 hónap, és egyszerűen nem tudtam elfogadni, hogy Isten engem csak úgy üdvözít, és nekem semmit nem kell adnom cserébe. Erre tanított engem a vallás.

Az *ateistákkal* sokkal jobb a helyzet. Ők tudják, hogy semmit nem érdemelnek Istentől, és ők gyakorlatilag *elfogadják* azonnal Isten *kegyelmét*. Tehát sokkal jobb helyzet, mint mikor valaki vallásos.

Jézus nem azért jött, hogy az embereknek egy újabb vallást adjon, hanem azért az egyetlen dolog miatt jött, hogy az embernek *újra élő kapcsolata* lehessen Istennel. Ez volt az Ő eljövételének a célja, és Ő egyszerűen *kifizette az árat*.

Sanders pásztor ma említette a kegyelmet, és az ószövetségi áldozatokat. Ha jól belegondolunk, az *ószövetségben* is Isten *kegyelme* tartotta meg őket. Mert a cselekedeteikkel semmire nem jutottak akkor sem.

Mert a végén csak az maradt, hogy *elbuktak*, megszegték a törvényt, és a végén csak oda kellett folyamodniuk, hogy Isten megengedte, hogy *mutassanak be áldozatot* a bűneikért. A bakok, bikák vérért, ahogy bemutatta a főpap, akkor be volt söpörve a szemét a szőnyeg alá egy évré.

Ez volt az ószövetségben. Az ószövetségi ember sem tudott megállni. Éppen azért, ha valaki dicsekszik magával, akkor hiábavaló az ő dicsekedése, mert mindannyiunkat Istennek a *kegyelme tart meg*.

Mi a *kegyelem*? Gyakorlatilag Istennek a *szeretete*. Nem tudjuk kiérdekelni, Ő *feltétel nélküli* szeretet. Ez a kegyelem, és ehhez tartozik sok minden más. Nem tudunk semmilyen ellenszolgáltatást nyújtani Istennek. Istennek egyszerűen ez a *természete*, Ő maga a *Szeretet*.

Ha ezt megértjük, akkor *óriási lépést* teszünk előre az Istennel való kapcsolatunkban. Nagyon sok ember gondolja úgy, hogy Isten nem szereti, mert valamit elrontott, eltévesztett. Rosszul tett gyengeségből, tudatlanságból, erőtlenségből, önzésből, vagy bármilyen okból kifolyólag.

És akkor emberek jönnek, hogy hát ő most mekkora bűnt követett el, és akkor most Isten őt biztosan nem szereti. Biztos azért kapta ezt a betegséget, mert azért tette rá ezt, meg ezt, meg amazt. Biztos, hogy Isten most megbüntette.

Ezek az ostobaságok és ezek a hazugságok, amik semmi másra nem jók, mint arra, hogy *önkárhoztatásban* legyünk, és az ördög kihasználja ezt a helyzetet. Ilyenkor tényleg képes arra, hogy *károkat* okozzon az életünkben, a kapcsolatainkban, vagy az egészségünkben.

De ezt nem tudja máshogy megtenni az ellenség, csak akkor, ha *ajtot nyitunk* neki. Az ördög csak annyit tud megtenni az életünkben, amennyit *mi megengedünk* neki!

A lényeg az, hogy az üdvösségünk, az örökéletünk az *ingyen kegyelmi ajándék*, és ezt hirdetjük, ezt képviseljük, és erről szól az Evangélium, erről szól Istennek az Igéje. Ma is erről prédikált a főpásztor.

Olyan világosan le van írva, hogy a *törvény* cselekedete által *senki* nem üdvözülhet, senki nem tartathat meg. Sajnos a *vallás* erre tanítja az embereket. Ez az, ami az ateistákat távol tartja Istentől, mert tudják, hogy a *feltételrendszert*, nem tudják teljesíteni.

A vallásosok meg be vannak *csapva*. Azt hiszik, hogy ők tudják teljesíteni. De ők sem tudják teljesíteni. Azt mondják, hogy ilyen feltételrendszerrel akkor én nem tudok megfelelni Istennek, engem Isten úgyis a pokolba dob. Óriási *hazugság*. Ezért nagyon fontos az, hogy képviseljük az *igazságot*, hogy azt hirdessük, ami az örök, ami a jó hír.

Titus 2,11.

11. Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek,

Az üdvözítő kegyelme az minden embernek megjelent. Ugyanerről szól a...

János 3,16.

Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Ez nem más, mint a *kegyelem*. Gyakorlatilag Isten *minden emberért kifizette* az árat. De ez a kegyelem, ez nem automatikus, az Efézusi levélben kapunk erre választ.

Efézus 2,8.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;

Istennek a kegyelmét *hit által* el kell fogadnunk. Hit által. Tehát nem az, hogy a kegyelem kitöltetett. Hallottam más szolgálóktól, hogy Isten mindenkiért kifizette az árat, és mindenki a mennybe kerül, senki nem kerül a pokolba, mert Isten kifizette az árat. Csak a fele igaz ennek.

Isten *mindenkiért kifizette* az árat! De aki ezt az árat *nem fogadja el*, és nem fogadja el Isten üdvözítő kegyelmét, hittel, és *nem kéri meg* Jézust, hogy legyen az élete Ura, az bizony, sajnos elveszik, és az elveszett állapotában marad.

Sokan mondják, hogy akkor csak ennyi az *üdvösség*? Hogy nem kell érte semmit csinálni? Nagyon sokszor még egyháztaggokkal is találkoztam, hogy nem tudják fölfogni, hogy *azt csinálhatok, amit akarok*.

Persze, hogy azt teszel, amit akarsz. Eddig is azt csináltál, amit akartál. Ezután is azt tehetsz, amit akartál. *Szabad akaratod* van, Isten nem fog beleavatkozni. De ha nem akarsz a *saját lábadra lőni*, akkor nyilván nem teszel olyan dolgokat, ami a saját kárunkra van.

Mert történt egy változás. Nekünk nem külső törvényünk van, hanem mikor befogadtad Jézust, amikor újjászületél, akkor Isten szeretete, Isten *szerelme kitöltetett* a szívünkbe.

Egy *új ember* lettél, egy más ember lettél, aki már nem akarja tenni azokat a dolgokat, amiket tett. Tudjuk, hogy a hústest milyen. Mint a lélek üdvösségéről beszéltem az előbb,

megvan a rossz gondolkodásunk. Megvannak a hústestnek a kívánságai, a rossz szokásai. És mit kell tennünk? Ahogy *növekedünk* Isten Igéjében, úgy egyszerűen *alárendeljük* magunkat Isten Szellemének. Ennyi.

A tökéletes keresztényéletet egy mondatban megfogalmazom: **Kövesd Isten Szellemét!** Kész, ennyi. Ez a tökéletes keresztény élet. Amikor 100%-ban megtesszük, akkor soha egyetlen hibát nem követünk el. Soha, semmit nem tévesztés el.

Csak bizony néha annyira hangosak vagyunk, hogy nem halljuk Isten Szellemének a hangját a saját hangunktól. És megvannak a saját kívánságaink, elképzeléseink, aztán ha nem jöttek össze, akkor szaladunk Istenhez. Ugye?

Ezt tesszük, ahelyett, hogy fordítva tennénk a dolgokat: előbb megkérdeznénk a dolgaink felől Istent, kinyitnánk a kis füleinket. Ez azt jelenti, hogy befognánk a szánkat, és *elcsendesednénk* egy kicsit.

Akár imádkoznánk, és akkor valószínűleg *hallanánk* Isten Szellemétől. Nem fizikai hangon, hanem adna belső kinyilatkoztatást, hogy figyelj, amit te gondoltál, az olyan szuperül néz ki, de nem jó. Akkor Isten fog szólni hozzád, és kiigazít. Ha *engedelmese*k vagyunk a Szellemnek, akkor biztos, hogy nem történnek azok a dolgok, amik sokszor megtörténnek velünk.

Titus 2,11-12.

11. Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.

12. Amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon.

Ide írva van, hogy megjelent Isten *üdvözítő kegyelme*, minden embernek. Amely arra tanít minket, a *kegyelem tanít*, hogy tagadjuk meg a hitetlenséget. A *hit* szükséges, hogy Isten kegyelmét *elfogadjuk*, és a világi kívánságokkal mértékletesen, igazán, szentül éljünk.

Ha *követjük* Isten Szellemét, akkor ez fog történni velünk. Tehát a világi *kívánságokkal* (testünkkel) nekünk foglalkoznunk kell? A *szellemünkkel* nem kell foglalkozni, mert az újja van születve, Krisztus él benne. Tehát egyik vagyunk Krisztussal, a szellemünk tökéletes. Tökéletes, mert Isten Szellemé él benne. Mi nem tökéletes? Hát a *gondolkodásunk*.

Róma 10,17.

17. Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.

A *világ* azt mondja, hogy az ismétlés a tudás anyja. A *Biblia* azt mondja, hogy a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéjéből. Nem egy egyszeri hallásról van szó, hanem a *folyamatos hallásról*.

Addig hallgatjuk, addig olvassuk az Igét, míg elhisszük, amíg a *részünkké válik*, és amíg kijelentést kapunk, míg megértést kapunk az Igéből. Ezt hívják úgy, hogy a *kijelentett tudás*. Ez hozza a *működő hitet*. Ez az a hit, ami működik. A tudás, az önmagában kevés.

Róma 12,1.

1. Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok.

Miről szól itt? Hogy szánjuk oda a mi *testeinket*, a tagjainkat. Nagyon sokan megtették, mert ma is itt vagytok. Ez azt jelenti, hogy egy odaszánás van. A hústest az lusta. Az enyém is lusta, a tiéd is.

Van az a tehetetlenségi törvény, ahogy a világban hívják. Ha a testre nem hat egy külső vagy belső erő, akkor az *tehetetlenségi* állapotban, mozdulatlan marad. A testünk is pontosan ilyen. Kell, hogy ott legyen az elhatározás, *odaszánás*.

És bizony van, amikor az ember egy kicsit lusta. Nem engedhetjük ezt meg magunknak, tehát nekünk oda kell szánni magunkat. Ez azt jelenti, hogy megtesszük a lépéseket, és a cselekedeteink, s azok a hitünket mutatják.

Lehet, hogy többen ilyenkor tv-t néznek, mert vasárnap délután van, meg a családdal vagyunk együtt. Rendben van, kell, szükséges, hogy időt töltsünk a családdal. De ma is beszéltem egy fiatalemberrel, hívő, és most volt először az egyházban.

Tele van feszültséggel, tele van stresszel. Kérdem: Tudod, mi a te bajod? Agyon hajtod magad. Rohansz a pénz után reggeltől-estig, és tele vagy stresszel. Azt mondja, honnan tudom?

Mondom: Én nem tudom, honnan tudom, de látszik rajtad, hogy ettől van a feszültség. Most vagy itt először. Talán a családjában valaki még szolgálja is az Urat. Szánd rá legalább azt a vasárnap délelőttöt. Szánd oda, határozd el, írd be a naptáradba, hogy akkor nem a világ dolgaival foglalkozol, hanem az *Úrnak a dolgaival*.

Egy idős sváb bácsival találkoztam. Ő vasárnap nem dolgozik, mert ha a hat nap alatt nem tudtam megcsinálni, a hetedik nap nem fog hozzá – mondta. Nagyon bölcs volt. Az az egy nap az *Úré*.

Nem elég, hogy egy héten csak egyszer, hanem *naponta* kell időt töltenünk az Úrral. Kell Igét olvasni, tanításokat hallgatni, épülni. Hála Istennek, a technika ma olyan, hogy mindenki meg tudja tenni.

Mindenkinek van dolga, mindenkinek van munkája. Éppen szőlőt metszettem, ezalatt bedugtam a telefont a zsebembe, és hallgattam a tanítást. Közben a szőlőt is megmetszettem. Vagy éppen meg lehet ezt csinálni kapálás közben is.

Igy még munka közben is lehet növekedni, nagyon jól lehet épülni. Nincs más mód, hogy a *hitünket növeljük*, hogy hallgatjuk Istennek az Igéjét. Oda kell szánni magunkat.

Róma 12,2.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő (kedves) és tökéletes akarata.

Mert Isten azt akarja, hogy gyarapodjunk, növekedjünk, hogy jó egészségben legyünk. Ez Istennek tökéletes akarata! De hogy Isten *tökéletes akarata* Igenné és Ámenné legyen az életünkben, ahhoz mit kell tennünk?

Egyszer meg kell változtatni a világi *gondolkodásunkat*, hogy ne úgy gondolkodjunk, ahogy a világ, hanem úgy gondolkodjunk... Mire kell nekünk átváltozni? Arra, hogy az Igéhez kell magunkat *igazítani*, amit Isten mondott az Igében. A saját elképzeléseinket félre kell tenni, főleg azokat, amik *ellenkeznek* Istennek az Igéjével.

Egy *ellenséges* területen vagyunk. Rengeteg támadás ér mindenkit. Az ateistákat, a keresztényeket, mindenkit. Ha hívő, ha nem hívő. Mert egy ellenséges területen vagyunk. A Biblia tanítja, az 1Péter levelébe van írva, hogy vigyázzatok, mert a *ti ellenségeitek* az ördög, szertejár, keresve, kit nyeljen el.

1Péter 5,8-9.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroslán szerte jár, keresve, kit nyeljen el.

9. Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be.

Nincs mese, mindenkinek föl kell *növekedni hitben*, mert mindenkit támadások fognak érni. Van egy *ellenségiünk*, aki öl, lop és pusztít. Ő a tolvaj. Hogyan tudunk *ellenállni*? Istennek az *Igéjével*. Ha nincs ismeretünk Istennek a dolgairól, akkor bajba fogunk kerülni. Nem elég az, hogy elméletben tudunk dolgokat, hanem gyakorlatba is *alkalmaznunk* kell Istennek az Igéjét.

Megyünk igeversről igeversre, ahogy Isten Szelleme fölhozza. Hisszük, hogy épít bennünket, mert Isten Szelleme a mi *tanítónk*. Dicsőség legyen Neki! Gondolkoztatok már ezen? Isten Szelleme a mi tanítónk.

Nincs Tőle okosabb *professzor* a világon, senki. És te elmondhatod, hogy te a világ *legokosabbjától tanulhatsz*. Magától Istentől, Isten Szellemétől. Ő hogyan tanít bennünket? Úgy, hogy *hallgatod* Istennek az Igéjét, és megértést, *kijelentést* kapsz a bensődben. Tanulunk, épülünk.

Isten Szelleme *mindent tud*. Nincs egyetlen világi ember, aki mindent tud. De Isten Szelleme mindent tud! Nekünk van egy ilyen *partnerünk*, ilyen társunk, aki *bennünk* él, velünk van, rajtunk van, bennünk van, és tudunk *tanácsot* kérni. Meg kell tanulnunk *együttműködni* Isten Szellemével. Ezt a Jakab levél tanítja nekünk.

Jakab 1,22.

22. Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

Mindenki hall már Igét. Tehát: Hú, de jó lenne, ha X .Y. itt lenne most! Csak ugye az a helyzet, hogy Isten Igéje az *nekiünk szól*. Először is azt mondja, hogy valaki csak hallgatja, és hallgatja. Ott van, jelen van, és semmit *nem alkalmaz* abból, amit hallott. Ugyanúgy beszél, ahogy eddig. Tehát semmilyen *változás nem látszik* az életében.

Nem az a probléma, hogy ez most valakit zavar, vagy nem zavar, hanem az, hogy az ő élete *nem fog gyümölcsöt teremni*. Küszködni fog olyan gondokkal, olyan problémákkal, hosszú-hosszú ideig, amit – ha kinyitná a fülét, és meghallaná, és *megtenné*, amit Isten Igéje mond, akkor – nagyon rövid idő alatt meg tudna szabadulni azoktól a kihívásoktól, és nagyon gyorsan át tudna kerülni a győztes oldalra.

De ha csak hallgatjuk, és *nem cselekedjük* meg, hát nézzétek meg Izrael népét. Ugyanez volt a helyzet, és mindig őket hozzuk példának. Isten adott nekik egy vezetőt, kihozta őket Egyiptomból. Isten elvégezte a munkát, megnyitotta a Vörös tengert. De Isten bölcs Isten, vissza is csukta, mert ha nem zárja vissza, biztosan visszarohannak Egyiptomba.

Mi történt? Odakerültek a pusztába. Bekerültek egy nehéz helyzetbe. Ott a pusztában. Nem volt olyan nehéz, mint az egyiptomi rabság, ahol ütötték, verték őket, meg megölték a gyerekeiket, de mégis egy olyan helyzetbe kerültek, ami számukra szokatlan volt. Mi történt? Folyamatosan Istenre rázták az öklüket.

Az ígélet földjére, a pusztán keresztül vezet az út! Ezt jegyezzétek meg: **AZ ÍGÉRET FÖLDJÉRE A PUSZTÁN KERESZTÜL VEZET AZ ÚT!** De az a pusztában mennyi út volt? 10 nap? Maximum két hét, akárhogy is számoljuk. Voltak 2 millióan. A nőket meg a gyerekeket nem is számolták. 500 ezer férfiról beszél a Biblia.

Nézd meg, amikor Isten valakit megszabadít. Hogy hogyan jött ki Egyiptomból, hogyan *hozta ki* a világból a választott népét? Úgy, ahogy téged is, meg engem is, meg mindannyiunkat. *Gazdagon* hozta ki, és *egészségesen*. Le van írva ez a 105-107-es Zsoltárban.

Kihozá őket ezüsttel és arannyal, és nemzetségeiben nem volt egy beteg sem. – mondja ezt Istennek az Igéje. *Kétmillió* ember, ahol *egyetlen szegény*, és *egyetlen beteg* nincs. Gyakorlatilag mi ugyanezt kaptuk, tehát *hozzáférésünk* van Isten minden dolgához.

Igen ám! Csak van az a nyavalyás pusztában. Ugye? Ahogy ezt mondja, hogy át kell menni azon a pusztán. Ott a pusztában. Hol leszel *megmérve*? Tehát soha nem akkor derül ki, hogy mekkora a hited, vagy mekkora a hitünk, amikor jól mennek a dolgok.

HOGY A HITÜNK MEKKORA, ÉS HOGY A HITÜNK MILYEN, AZ MINDIG AKKOR DERÜL KI, MIKOR A PUSZTÁBAN VAGYUNK, AMIKOR OTT VAN A KIHÍVÁS! Hogy hogyan viselkedünk, mit teszünk a pusztában.

Most ők saját maguknak meghosszabbították az utat annyira, hogy oda se értek néhányan, csak a második generáció tudott bemenni az ígélet földjére. *Övék* volt Kánaán? *Övék* volt. Isten nekik adta? Nekik adta. Joguk volt hozzá? Jog szerint az *övék* volt, *mégsem mentek be*.

Ugyanezt látom ma Krisztus Testében, hogy mint fiak, azokból az *ígéretekből* nagyon-nagyon *keveset* birtoklunk. Ennek nem Isten az oka, mert Isten nekünk *adta*. Isten nekünk adott hozzá *hatalmat*, és a menny teljes *erejét*. Ige mögött ott áll az *Ő* beszédével, és a menny összes *seregével*, hogy mindazt, amit *Ő* nekünk ígért, azt a valóságba hozza.

Egy apróság hiányzik még ehhez. Mi az? Mi, mert nekünk Isten *partnereinek* kellene lennünk. *Annyit tudunk elvenni az ígéretből*, amilyen jó partnerei vagyunk úgymond Istennek, hogy az ígéréteit be tudja *teljesíteni* a számunkra.

Ezért van az, hogy az Igének ne csak hallgatói, hanem cselekvői legyetek, megcsalván magatokat. Ne csapjuk be magunkat. Csak hallgatjuk, és hallgatjuk, és várjuk, hátha Isten megcsinálja. Igen, Isten *már megtett* mindent. De vannak részek, amit *nekem* kell megtenni.

Isten nem fog helyettem például imádkozni. Isten nem fog helyettem odafigyelni, hogy mit mondjak ki a számon. Ő megtette a maga részét. A többi az *rajtunk áll*. Nekünk kell tenni valamit. Nekünk kell odaszánni.

Mózesnek is mondta: imádkozol, utána menj már. Neki kellett átmenni azon a tengeren. A papoknak kellett belelépni a Jordánba, hogy a Jordán megálljon. Józsuének mit mondott az Úr? Olvassuk el...

Józsué 1,8-9.

8. El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá a te útjaidat, és akkor (boldogság) leszel sikeres.

Isten *nekik* adta törvényt, *nekünk* pedig beírta a szívünkbe. Ugyanez, hogy Istennek az Igéjétől ne távozzunk el, Isten *ígéretein gondolkodjunk* éjjel és nappal. Ha van valakinek egy *kihívása*, egy betegsége, akkor ne a temetésen gondolkodjon.

Ne a halálon gondolkodjon, hanem az életen! Azon *gondolkodjon*, amit Isten *ígért* neki. Ne arról *beszéljen*, hogy milyen nagy problémája van, hanem arról beszéljen, hogy Isten mit *ígért* neki. Arról gondolkodjon.

9. Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, amiben jársz.

Miről beszélünk általában? *Elárulja a gondolkodásunkat* a beszédünk. Mert arról beszélünk, amiről gondolkodunk. Ha folyamatosan a rossz dolgokat mondjuk, és a halált szóljuk a saját életünk fölött, akkor azon gondolkodunk. Azon gondolkodsz, hogy a mocskos ördög hozza a gondolatokat, meg hozza a helyzeteket: Így járt a szomszéd is, az ismerősöd is így járt!

Ezért mondja a Biblia, hogy *ne úgy* gondolkodjunk, mint a világ. Miről gondolkodjunk? Arról, amit *Isten mondott*. Arról, hogy igen, vannak kihívásaim, azt nem tudjuk elkerülni, de arról gondolkodjunk, amit *Isten ígért* nekünk, hogy az *ígéret földjére* hogyan tudunk bejutni.

Azért gondoljatok bele ebbe, hogy Istennek volt egy teljes *haditere*. Erről kellett gondolkodni. Az nem a szokványos haditerv volt, hogy nekimegyünk az ellenségnek fegyverrel, hanem elég furcsa terv volt.

Erről is hallottam valakit, aki prédikált. Tényleg elgondolkodtam, hogy Józsuének el kellett mondani a hadvezéreknek, hogy van egy haditerv. Tehát nyilván hadakozók voltak, katonák voltak, meg tábornokok. Miben gondolkodtak? Abba, hogy megyünk és harcolunk, és megöljük az ellenséget.

Isten meg nem ezt mondta Józsuének, hanem azt mondta: megyünk és körbejárjuk a falakat. *Óriási haditerv* ugye? Visszük a *frigyládát* és körbejárjuk a falakat. Aztán hogyan vesszük be? Hát majd *küirtölünk* egyet és leomlanak a falak.

Most gondolj bele, hogy ezt be kellett, hogy adja a hadvezéreknek. Ott volt vele Isten kegyelme. Tehát kellett, hogy nagyon *erősen gondolkodjon* azon, amit Isten mondott neki. Biztosan volt egy-két ellenlábasa, aki mondta, hogy egy ilyen ökörséget még az életében nem hallott.

Csak van egy kis probléma ezzel, hogy ezt Isten mondta neki! *Istennek az útjai* néha a logikánk és a mi gondolatai számára, egyszerűen bolondságnak, ostobaságnak tűnnek – írja az 1Korinthusi levél.

Hosszú évek óta imádkozunk emberekért. És soha nem tudom, hogy hogyan van az, hogy rátesszük a kezünket, és egyszer csak meggyógyulnak emberek. Nem tudom, de nekem nem is kell tudni.

Nekem elég, ha azt tudom, hogy Isten azt mondta, hogy *ezt tegyüek*, és akkor ezt tesszük. Elhisszük, hittel megtesszük, és *Isten elvégzi*. Ha *partner* vagy benne, akkor meg fog *történni*. Sokszor vannak, akik *nem partnerek*, akkor nem történik semmi. Ez az egyik.

Vagy a másik. Meg van *próbálva a hite*. Amikor imádkoztunk, akkor biztos, hogy történt valami. Nem biztos, hogy akkor fogod látni az *eredményét*, amikor imádkoztunk. A *mag* el van vetve, és Isten ereje ott *munkál* a testedben.

Lehet, hogy eltelik 2 nap, de közben ott van a puszta, csak ott van a fájdalom, csak ott van a nyavalyás tünet, csak nem változott semmi. Ez nekünk a puszta. Hogy hogyan *viselkedünk* a pusztában, az *határozza* meg, hogy *bemegyünk-e az ígéret földjére*, vagy nem. Birtokoljuk azokat az ígéreteket, a valóságba jönnek, vagy nem? És ekkor van szükségünk a *hitre* és a kitartásra.

Nagyon szeretem a Jakab levelet. Mostanában nagyon sokat gondolkodom ezen a levélen. Nagyon érdekes dolgok vannak ideírva, mint az egész Bibliában természetesen. Egyszerre nem lehet az egészen gondolkodni, csak szépen sorjában.

Tudjátok, a szalámi rudat sem tudjuk lenyomni a torkunkon, de ha *felszeleteljük*, akkor egész finom. Ugye? Valahogy itt is, ahogy Sanders pásztor mondaná, lépésről-lépésre szépen haladunk előre.

Jakab 1,2-5.

2. Teljes örömmel tartásatok ayámfiái, mikor különféle kísértésekbe estek.

Nahát aztán a kísértésben nagyon nagy öröm van. Mi az öröm ebben? Semmi az égvilágon. Az öröm az, hogy tudjuk, *győztesen jövünk ki* a végén! Ez megint csak egy *próba*, és megint ráléptünk az ellenségre, és megint pár centivel magasabbak lettünk. Ebben ez az öröm.

Tehát amikor van a *próba*, amikor van az úgynevezett *puszta*, akkor az ember nem nagyon szokott normál esetben örülni. De ha Isten Igéjén *gondolkodunk*, akkor *örömben* vagyunk továbbra is, mert tudjuk, hogy *győztesen* megyünk át a másik oldalra.

3. Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.

Kitartás. Na ez az, ami megint egy nagyon-nagyon fontos dolog. El akarok jutni az A ponttól a B pontra. Van egy *kihívásom*, valakit megtámadott egy betegség. Van, akinek anyagi kihívásai vannak. Nyilván, szeretne kijönni ebből. Akkor elindulunk valahonnan.

A leghosszabb út is az *első lépéssel* kezdődik. Nem fogod azonnal látni az eredményt. Lehet, hogy két nap múlva még semmit nem fogsz látni az égvilágon. Ez az, amikor *kitartásra* van szükség. Ilyenkor arra van szükség, hogy *megállunk* Istennek az Igéjén, nem mozdulunk onnan, és nem fordulunk vissza, nem hátrálunk meg, hanem ott *maradunk* ezen az úton, amit Isten nekünk megígért.

4. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek, semmiben hiányt ne szenvedjete.

Ez egy csodálatos igevers a kitartásról. Hogy igen *tökéletes cselekedetnek* kell lenni akkor is, amikor a legrosszabbnak néz ki a helyzet. Nézzétek csak meg Jairussal mi volt a helyzet? Pont Jézus ment Jairus házához, és közben hozták a *rossz hírt*, hogy meghalt a lánya.

Gondoljunk vissza egy kicsit erre a történetre. Mit mondott neki Jézus? Hogy *ne félj, csak higgy!* Fogd be a szádat. *Ne szólj* semmit. Ne mondj semmit. Tökéletes legyen a cselekedet. Ne essünk pánikba.

Az a legnagyobb problémánk, hogy az ördög mindjárt hozza a *látható* dolgokat, és ugye, mint jó keresztény, azonnal kimondja, amit lát. *Önfegyelemre* van szükségünk. Nem kell azonnal kimondani a szánkon, amit látunk. Ha nem azt látod, amit látni szeretnél, akkor tegyünk *cipzárt* a szánkra, és *bízzunk* Istenben.

Az ördög nem tudja, mit gondolsz, de azt *hallja*, amit mondasz. Pontosán tudja, hogy mi a hited. Tudja, hogy te támadható vagy-e, vagy melyik a *gyenge pontod*. Ugyanez van velünk is, mindenkivel ugyanez van. Tehát egyszerűen a kitartásban *tökéletes cselekedet* legyen.

Ha egyszer megállunk az Igén, akkor nem fordulunk vissza, nem nézegetünk másfele. Tökéletesek és épek legyetek, semmiben hiányt ne szenvedjete. Mert Isten *nem* akarja, hogy *elbukjunk*. Isten nem szereti, amikor *meghátrálnak* a szentjei.

5. Ha pedig valakinek közületek nincs bölcsessége, kérjen Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül ad; és megadatik néki.

Ez mit jelent? Nekem nincs annyi, hogy Istentől ne kérjek. Soha nem volt, és nem is lesz, ezért *kérünk Istentől* bölcsességet. Azt, hogy mit tegyünk, mi az, amit csináljunk? Bizony, bizony kell, hogy legyen *fülüink a hallásra*, hogy meghalljuk, hogy Isten mit szeretne?

Zsidó 10,38.

38. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.

Ezt mondja Istennek az Igéje. Az igaz ember hitből él. Tehát *hitre* van szükség. Amikor ott van az a puszta, amikor ki kell tartani, akkor derül ki, *mekkora a hited*, mekkora a kitartás, *mennyire bízunk meg* Istenben, az Igéjében?

Mennyire bízunk meg az Ő ígéréteiben. Mennyire vonjuk kétségbe? Tehát meg lesz *tesztelve* mindenkinek a hite. Mindennap meg van tesztelve. Nézzétek meg az igaz Ábrahámot. A Róma levélben van megírva *Ábrahám hite*.

Azt mondja, Ábrahám *nem tekintett*, az ő már elhalt testére, sem Sárának az elhalt méhére, Isten Igéjében *nem kételkedett*. Nem tekintett a körülményekre. Isten neki gyermeket ígért Sárától, és ő ehhez *ragaszkodott*. Amikor megingott, Ábrahámnak lett egy Izmaelje. De Ábrahám *hitben* maradt, és *meglett*, amit Isten megígért. Hosszú, hosszú ideig kellett neki kitartania.

Ez mind azért van leírva a Bibliában, hogy ebből megismerhetjük, hogy *Isten nem hátrál* meg soha. Isten *nem adja fel* soha. Istennek *nagyobb hite van bennünk*, mint nekünk saját magunkba. Ha mi nem lépünk hátra, akkor be fog *teljesedni* Istennek az ígérete. Ehhez *kitartásra* van szükség. Ezt te nem tudod másként megszerezni, csak ha *folymatosan hallgatjuk* az Igéjét, mert a világ az elbizonytalanít.

A környezeted elbizonytalanít. A munkahelyeden vagy lehet, hogy éppen a családotban, meghozza az ördög az *ostoba gondolatokat* a fejünkbe, meg látunk dolgokat, és akkor *látásba* esünk. Ezért nagyon meg kell *erősíteni* magunkat az Igébe. Naponta kihívásaink vannak.

Zsidó 10,39.

39. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.

Le vannak írva a hitnek a definíciói. Egyáltalán mi a hit? Ez megint a világ számára ostobaságnak tűnik. Valaki mondta egyszer, én nem hiszem, hanem tudom. Figyelj ide! – mondom. A hit az fölötte van.

A hit az sokkal-sokkal magasabban *fölötte van a tudásnak!* Tehát a tudás, vagy az ismeret, az a vonal alatt van, a hit pedig a vonal fölött. Az, hogy tudjuk, hogy ismerjük a tényeket, az rendben van. De a *hit visz át* minket a túloldalra, győztesen.

1János 5,4-5.

4. Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzedelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

Az a mi hitünk! Nem a tudásunk, a hitünk. Persze Isten ismeretére szükségünk van, leginkább *kijelentett tudásra* van szükségünk. Ez a győztes hit, ami *győztessé tesz* a világ dolgai fölött.

5. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?!

Hallelúja! Jézus *megszerezte* nekünk a győzelmet. Jézus *legyőzte* a sátánt, és nekünk semmi más dolgunk nincs, mint ebben a *győzelemben járjunk*. És ha az ellenség el akar gáncsolni, akkor nekünk az a feladatunk, hogy talpon maradjunk, mert *állunk a kősziklán*, állunk Istennek az Igéjén, és *nem hátrálunk*, nem fordulunk vissza.

Itt jönnek mindig az *aggodalmak*, a félelmek. Ez is egyfajta hit, az aggodalom, meg a félelem. De ez a *félelem* a legyőzöttségben, hit az ellenség erejében, hit a kudarcban. Ez az isteni fajta hitnek az *ellentéte*. Sajnos ez a hit is valóságba jön.

Minden lehetséges annak, aki hisz! – olvassuk ezt a Márk 9-ben. Mert ha rossz dologban hiszel, akkor *meg lesz neked* az is. Tehát a hit az így működik. Ugyanazzal az energiával, az erővel gondolkodhatsz a *jó dolgokon*, gondolkodhatunk Isten Igéjén. Vagy gondolkodhatunk a saját kudarcunkon, a saját vereségünkön. Legtöbb embernek sajnos itt jár a gondolata.

Sok rossz példa van körülöttünk, ezért nem lenne szabad a körülményekre tekinteni. Nem szabad mások körülményeire tekinteni. Van egy csodálatos Zsoltárunk, a 91-es, aminek van egy olyan része, hogy *elesnek mellőled ezren, jobb kezed felől tízezen, és hozzád nem is közelít.*

Tehát akkor nem abból *ítéljük meg*, hogy veled mi fog történni, hogy mi történt tízezer emberrel, hanem amit *Isten neked ígért*. Hogy te igenis *állva maradsz*, mert nekünk erre ígéretünk van. Óriási különbség van a *hit*, meg a *hiedelem* rendszere között. Mi, amiben hiszünk, arra megvan az *ígéretünk* Istentől. Nem akármiben hiszünk.

Pál is azt mondta, hogy tudom, hogy kinek hittem. Tudom, hogy kinek hittem! Istennek! Isten *Igéjén állok*, mert meg van írva. Amit Isten nekünk megírt, arra megvan a *jogi alapunk*. És Isten ott áll az Igéje mögött. Ha meg nem tudjuk, közben meg kell tennünk a helyes cselekedeteket.

Nagyon fontos: a *cselekedetiünk mutatja* meg a hitünket. Mit teszünk, amikor ott vannak a kihívások. Elesünk, vagy talpra állunk? Nagyon-nagyon jönnek a próbák mindenkinek, nekünk is, nektek is, mindenkinek. Ezt nem tudjuk megakadályozni, de azt, hogy *elejét vegyük* az ellenség támadásainak, már akkor, amikor támad. Meg tudjuk tenni az Igéből.

Dicsőség az Úrnak, csodálatos imakönyvünk van: a kék imakönyv, a zöld imakönyv. Ha valamivel kapcsolatban kell ima, akkor ott vannak az igei gyűjtemények, igei ígéretek. Ott van az éles, *kétélű kard a szánkban*, és az ellenségnek nincs igazán lehetősége.

Éppen hallgattam az egyik szolgálót, Joyce Meyert, Isten Igéjét prédikálja. Egy csodálatos kijelentést adott. Ő is keveset imádkozott, állandóan kiabált, meg veszekedett az ördöggel, jó hangosan kiabált, és akkor a férje meg csak nézte. Azt mondta, hogy miért nézel, miért nem kiabálsz te is. Ő meg csak hallgatott, és magában imádkozott. Mindegy, hogy milyen hangosan kiabálunk, nem ezen múlik.

Azt kérdezte, hogy Jézus mit csinált az ördöggel? Jézus *sosem kiabált* az ördöggel. Azt mondta, *meg van írva!* Meg van írva! És azóta szeretetben járok, és kész. Le van győzve, nem kell kiabálni. Nem az ördöggel kell foglalkozni nekünk, hanem azzal, hogy mi az, amit *Isten tett*, hogy Isten *mennyire szeret* bennünket. Az ellenség le van győzve! Rendben?

Ha nagy hangzavart csinálunk, attól még az ellenség nem fut el, csak legfeljebb megsüketül tőle, de még az se. Nem tudunk nagy hatást gyakorolni rá. Tehát hitben maradunk. Amikor látunk valami rossz dolgot, *nem mondjuk ki* azonnal, mert az a hitünk, amit először kimondunk. Meg kell tanulni, hogy legyen egy *önfegyelem*.

Bizony meg kell *hallani* Istentől, amit mond, és fizikai szinten is meg kell *tenni* a helyes dolgokat. Mindenkinek meg kell tenni. Miről volt szó az elején? Hogy szellem vagyunk, lélek és test. Van egy fizikai testünk. Testünkről nekünk kell *gondot* viselni. Néha meg kell a testet *zabolázn*. Amikor már tudja az ember, hogy túl elhízott, akkor foglalkozni kell a testtel.

Elég nehéz dolog megtenni, de meg kell tenni. Fizikai szinten is meg kell tenni a helyes dolgokat. Van ima az imakönyvben, lehet imádkozni felőle. Bizony, egy olyan korban élünk, amikor keveset mozgunk fizikai szinten. Sokat tanulunk más szolgálóktól is. Joyce Meyer is mondta, hogy szólt hozzá az Úr: ha *jó egészségben* akarsz lenni idős korodban, akkor menj el, *tornázz* és menj edzőterembe.

Azt kérdezte, hogy hogyan fér ez bele? Az Úr szólt hozzá. Megtette és kész. Azt teszi. Fizikai szinten is kell, hogy foglalkozzunk magunkkal. Nem bűn, ha valaki dohányzik, egyáltalán, nem tanítja a Biblia. Tehát nyugodtan lehet füstölni. De biztos, hogy minden, amit *megeszünk*, akár szellemi, akár fizikai értelemben, az *hatással van ránk*. Tehát kell kérni Istentől bölcsességet ezen a területen is.

Sokszor hanyagságból, trehányaságból tesszük a helytelen dolgokat, és Izrael népének meg volt határozva, hogy mikor mit egyen, honnan, mit. Istentől kell kéri bölcsességet ezzel kapcsolatban is. Mindenkinek. Dicsőség legyen az Úrnak.

Csak mondom, hogy egy fizikai testben élünk. És a testünk az borzalmas *lusta* tud lenni. Néha keveset mozgunk. Persze én nagyon sokat mozogtam, a szoba és a hűtőszekrény között, és erről le kellett szoknom. Dicsőség legyen az Úrnak.

Következőt fogjuk tenni, azt, amit Isten Igéje mond. Abbahagyom, mert befejezni úgysem tudjuk, igazából ma ez nem egy evangelizációs üzenet. De ez jött elő az Igéből, ez volt a szívemen, és szerintem, lehet, hogy magamnak prédikáltam. Nem? Jól táplált nyáj, dicsőség az Úrnak!

Hisszük, hogy *hallunk* Istentől, és a legjobb célja, *terve* van a számunkra mindig. Nincs *semmilyen okunk* a kétségbeesésre. Tudjuk, hogy olyan helyzetek vannak, mint pl. megélhetési problémák.

De a mi *ellátásunk* az Isten országából jön, és Istennek gondja van (Márk Evangéliumban) mit egyetek, mit igyatok, mivel ruházkodjatok, hanem keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát, és mindaz megadatik néktek.

Megint csak ott tartunk, hogy Isten Igéjéhez menjünk, *Istenhez szaladjunk*. Először ne össze-vissza szaladgáljunk, és utána menjünk az Úrhoz. Először menjünk az Úrhoz. Nála nincs, amire nem lenne *megoldás*. Sokszor másoktól kérünk tanácsokat. Nem baj, ha *hallunk másoktól* is tanácsokat, de először Isten *Szellemét* kell hallanunk.

Mert senki nem ismeri úgy a te *körülményeidet*, mint Isten Szelleme. Még te magad sem. Isten fog tudni adni neked kijelentést. Ezt kell, hogy megtanuljuk, hogy Isten Szellemétől *halljunk*, és a helyes dolgokat *tegyük* meg. Ha csak hisszük, meg csak tudjuk, az még kevés. A hit *cselekedetek* nélkül halott. Halott, halott.

Meg kell tenni a helyes dolgokat, nem elég, ha tudjuk, nem elég, ha mondjuk. Bár a beszéd is egy cselekvés, de meg is kell tennünk dolgokat. Dicsőség legyen az Úrnak! Mindenkinek így kell, hogy csinálja. Akkor Istennek az *ígéretei* Igenné és Ámenné lesznek. Isten *nem késik* az ígérettel. Dicsőség legyen Neki!

Imádkozni fogunk értetek. Ha valakinek *kihívásai* vannak az egészségével, hittel imádkozunk, és neked is legyen ott a hited, hogy *megvan* neked. Dicsőség legyen az Úr Jézus Krisztusnak. Nincs lehetetlen! Hallelúja! *Vedd el* a gyógyulásodat. Bármilyen fizikai probléma is van, egyszerűen itt az ideje, hogy ma *megszabadulj* tőle. Legyetek áldottak!

(Bizonyágok a hangfelvételen: www.bekevar-portal.hu > Audió > Ságvári tanítások)